

ZDENĚK TRÁVNÍČEK

**LEOPOLD
PROCHÁZKA**

PRVNÍ ČESKÝ
BUDDHISTA

MASARYKOVA UNIVERZITA BRNO

Edice
PROMĚNY
NÁBOŽENSTVÍ

vydává
Masarykova univerzita v Brně
péčí Ústavu religionistiky Filozofické fakulty

svazek 2

ZDENĚK TRÁVNÍČEK

LEOPOLD PROCHÁZKA

**PRVNÍ ČESKÝ
BUDDHISTA**

MASARYKOVA UNIVERZITA
BRNO 2002

Trávníček, Zdeněk

Leopold Procházka: první český buddhista/ Zdeněk Trávníček. – Vyd. 1. – Brno: Masarykova univerzita, 2002. 144 s.

291 * 294.3 * 294.38 *

religionistika

buddhismus

západní buddhismus

Ediční řada Proměny náboženství,

vydává Ústav religionistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně,
svazek 2.

Lektorovali: doc. PhDr. Dušan Lužný, Dr.; doc. PhDr. Luboš Bělka, CSc.

Copyright © Zdeněk Trávníček, 2002

Cover © LEMME, 2002

Foto na obálce – rodinný archiv Procházků a Svobodů

ISBN 80-210-2950-1

*Památce dr. ing. Leopolda Procházky
a jeho dcery
Boženy Svobodové – Procházkové*

Motto:

Je neporovnatelně snazší vědět řeckně mnoho z dějin umění a mít hlubokomyslné názory metafyzické a sociologické než dobře znát osobně a intuitivně své bližní a mít dostatečně živý vztah ke svým přátelům a láskám, ke své ženě a dětem. Žít je mnohem těžší než znát sanskrit nebo chemii nebo ekonomii. Intelektuální život je dětská hra; proto mají intelektuálové takový sklon stát se dětmi a potom hlupáky a nakonec, jak jasně ukazují politické a industriální dějiny několika posledních století, vražednými blázný a divokými bestii. Potlačené funkce nezanikají, zakrňují, hnisají, zvrhávají se v primitivnost. Ale prozatím je snazší být intelektuálním dítětem nebo bláznem nebo bestii než harmonickým dospělým člověkem. Proto (kromě jiných příčin) je taková poptávka po vyšším vzdělání. Útěk ke knihám a na university je jako útěk do hospody. Lidé chtějí utopit své poznání, jak těžké je správně žít v tomhle groteskním soudobém světě, chtějí zapomenout, že v umění života jsou žalostně neschopní. Někteří svůj žal utápějí v alkoholu, ale je jich ještě víc, kteří jej utápějí v knihách a uměleckém diletantismu, někteří hledají sebezapomnění ve smilstvu, tanci, filmech a poslouchání rádia, jiní v učených přednáškách a vědeckém koníčku. Knihy a přednášky jsou lepší prostředky k utápění žalu nežli pití a smilstvo, nezůstávají bolení hlavy a žádný z těch pocitů post coitum triste.

Aldoux Huxley, *Kontrapunkt*

